

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznaka plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 17. februarja.

—j—. Bode li današnja noč mirno spaval eksc. g. naučni minister? Ali ga bode iz prijetnih sanj kruto vzdramil poslanca Pernerstorferja temnorudeči nos, žareč se v bengaličnem svitu, ali pa môra tlačila v podobi grde pritlikave postave zlobno duhovitega dr. Jos. Koppa? Zanimivo je bilo, natančno opazovati načelnika učne uprave v današnji razpravi. Priznavamo, da minister Gautsch ni baš nervozen, da izvrstno vlada poteze svojega mladostnega obličja ter krotí njih izraze. Danes ga je pa vender dostikrat zapuščalo duševno ravnotežje. Začetkom se je še v časih silil, notranjo razdraženost prikrivati z običajnim smehljajem, ali ko so udarci padali vedno gostejše, ko se je robatemu Pernerstorferju in neukretnemu Vašatemu še pridružil dr. Koppa neusmiljeno bodeči sarkazem, jelo se je temniti visoko čelo ministrovo, lice se mu je zgubančilo, bled je postajal in zopet rudeč, kakor s krvjo oblit, — vidna znamenja, da so ga govorniški napadi smrtno ranili v njegovem ponosnem samosvestju!

Kaj naj poročamo o Pernerstorferjevem govoru? Zastopnik Dunajskega Novega Mesta je danes še prekosil tisto brezobzirno robatost, katere smo že vajeni pri njem od prvega njegovega nastopa v parlamentu. A jedno lastnost hočemo priznavati temu sicer malo simpatičnemu govorniku, neozirajoč se na oblike njegove: povedal je danes poleg marsikatero milovanja vredne vender — mnogo resnice! Grajati pa, odločno grajati moramo uvod njegovega govora, ³dasi prekočljivega predmeta razpravljati ne smemo. Poslanca varuje imuniteta njegova, časnikarju v naših tiskovnih razmerah pa se je vedno bati strogega državnega pravdnika! Pernerstorfer one surovosti, o kateri je včeraj tako skrivnostno bil govoril naučni minister, ne nahaja mej akademično mladino. Nekoliko dogodkov je marveč pripovedal strmečemu občinstvu v dokaz, da se taka podla surovost, — „bodenlose Gemeinheit“ bila so ipsissima verba njegova — šopiri v krogih, po socialni stopinji dotičnih osob visoko vzvišenih nad visokoskolskim ozračjem. O senzacionalnem utisu dotičnih

partij ter o komentarih, ki smo jih čuli v državno-zborskih „couloir“-ih iz ust poslancev, moramo molčati, sicer absolutno zapademo neizprosnemu Ljubljanskemu državnemu pravdniku. Toda na ves glas bodi naj povedano, da čisto neozirajoč se na visoke osebe, prizadete po teh drznih opazkah, žalil se je tu aksiom običajne dostojnosti, kateri velevala, rodbinskega in zasobnega življenja nadrob-nostij ne utikati v parlamentne razprave!

Da goloroki govornik po takem uvodu tudi naučnega ministra ni prejemal z glaci-rokavicami, umeje se samo po sebi. Znosil se je najprej nad stenografičnim zapisnikom včerajšnjega Gautschovega govora. Dvorljivi stenografi zabeležili so koncem dotične razprave pristavek: „Živahno odobravanje“. Govornik konstatuje, da je pazno poslušal ves ministrov govor, toda da ni čul niti jednega „dobro“-klica, poleg tega pa zlobno pristavi, da se take falzifikacije stenografičnih poročil slučajno pripeté — baš pri tem govorniku — ministru! Glasno odobravanje in burna veselost mej levičarji sledi temu brezozirnemu osobnemu napadu!

Pernerstorfer skuša potem zagovarjati narodne izgrede nemških akademikov. Nazori in ideje, katere je pri tej priliki razvijal nemški fanatik, nas čisto nič neso iznenadljivi. V interesu države naše in njenega obstanka moramo pa vender želeiti, da bi se dotični odstavki njegovega govora pazno prečitali in resno uvaževali v merodajnih krogih. To nikakor neso izbruh subjektivne pretiranosti, to ni glas osamljenega čudaka, tako misli, tako govori izdaten del nemško-avstrijske inteligence, v prvi vrsti skoro vsa akademična mladina. S samim zanikanjem te žalostne prikazni ne bode odstranili. Zdravilo proti taki organični bolezni iskati je zgolj v lojalnem, državi in dinastiji istinito udanem slovanstvu. Kdaj bode prodrlo spoznavanje pri odločujočih faktorjih, da je skrajna nezmisel, takemu elementu na ljubo žrtvovati zanesljivi živeli slovanski!

O ostalem govoru Pernerstorferjevem le toliko, da je polemika njegova proti naučnemu ministru bila nič manj ostra nego srečna. Drastično je z vzgledi ilustroval trditev ministra, da „nemški duh“ in „nemško vedo“ podpira na avstrijskih vseučiliščih. In kar je povedal o drzoviti reklami, koja se dan za dnevom po časnikih vrši temu ministru na ljubo

— „Gautsch hin, Gautsch her, alle Tage nichts als Gautsch“, — temu so bolj ali manj odkrito pritrdjevali z desnega krila, kateri so sicer le z nejevoljo bili poslušali druge njegove razprave.

Pernerstorfer je končal „corona adstantium“, vse kar poseda na skrajni levisi, ploskalo mu je ter gnjetilo se okolu njega, čestitat mu ob govorniškem uspehu, kar — glej, slikovit prizor! Mej antisemiti in nemškimi prenapeteži zapaziš njega prevzvišenost, g. naučnega ministra, kateri se z ministrske klopi potrudil gori k Pernerstorfovemu sedžu, roko mu stisnit za — izborni goror. Sedaj ga dohiti, sedaj — Pernerstorfer mu s prva ostentivno hrbet pomoli, — sedaj ga ulovi za desnico ter priznavajoč njegov uspeh krepko jo stisne!! Z nemim začudenjem je večina gledala nepričakovano to sceno. Dolgo časa že nismo čuli poslanca tako neusmiljeno udrihati po svetovalci presvete krone, nego se je to danes bilo godilo. No, žaljeni minister obelodani toliko več nego evangelijsko zatajejanje samega sebe, da protivniku še čestita v zahvalo, svobodno mu! Svet se bode morda rogal takemu postopanju, zvedavo bode povpraševal po skrivnih nagibih, toda pravice ugovarjati taki čestitki nema absolutno nobene. Ali poslanec Dunajskega Novega Mesta se ni zaletaval zgolj v šefa učne uprave, ne drzovitost njegova segala je mnogo višje, razžalil je dinastični čut, naravnost veleizdajsko je govoril o avstrijski domovini! In tega avstrijski minister ni videl, tega ni zapazil, čutil je in skrivati poskušal zgolj malostno žaljenje lastne osebe, prezirajoč one udarce, koji so bili namenjeni državnim ideji in dinastični zvestobi! Mnogo bolj še nego Pernerstorferjev govor razburilo je državi udane poslance — rahli bodimo! — malo taktno vedenje prizadetega ministra; roko, katero je [dotični dostojanstvenik bil položil v tevtonsko desnico robatega poslanca, čutili smo — na lici avstrijskega patrijotizma!

Mimo gredé bodi povedano, da se razburjenost v trenutju, ko pišemo te vrstice, še ni polegla ter do morda še posledice rodi v prihodnji seji državnega zbora.

Po tem čudovitem dogodku se od strani poklicanega vladnega zastopnika ni bilo več nadejati krepkega odgovora na Pernerstorferjeve insinucije.

LISTEK.

Otok in struga.

(Izviren igrokaz v štirih dejanjih. Po noveleti istega naslova dramatizoval Ignacij Borštnik.)

(Dalje in konec.)

Stopivši v sobo, vidi baron Konstantin konteso Serafino slonečo nad listom ter takoj pogodi razmere. Ko jej privzdigne glavico in pogleda v razžarjeni obrazek in dvoje solznih očí, tedaj bila so obema tajna srčna čuvstva takoj očita in Otok in Struga sta se združila, poravnano je bilo v teh dveh čistih značajih nekdanje sovraštvo obeh rodbin in roman našel je srečen konec.

Iz tega dejanja in raznih upletenih epizod, katerih nismo mogli vseh navajati, a so za povesti razpeljavo deloma važne, deloma pa tudi le dekorativnega pomena, sestavil je gosp. Ignacij Borštnik, dramatičnega društva režisér, igrokaz v štirih dejanjih. Pri svojem dramatizovanju držal se je večinoma izvirnika, postavil se je večkrat pa tudi na lastne noge ter predručal in popolnil z ozirom na

gledališko tehniko nekatere prizore, kakor tudi nekatere nastopajočih osob.

Bil je v tem večinoma prav srečen in pokazal je s tem svojim prvencem, da ima jako spretno roko. Prvo dejanje, predstavljajoče nam lahkoživno Otoško družbo in pa prizor na Strugi bila sta nam vse-skozi po godu, isto tako tudi „rencontre“ mej grofom Egonom in baronom Konstantinom, dasi se nam dozdeva, da bi barona Konstantina vnanjost morala biti nekoliko pristnejše posneta po izvirniku. Ne baš salonska vnanjost njegova pomnožuje kontrast mej njim in Otoškimi gosti, a povečuje ob enem njegovo notranjo vrednost in to je bil prvotne povesti smoter.

Igrokaza najmanj srečna stran je brez dvojbe prizor na Otoškem vrtu, kjer popivajo baron Bontoux, grof Egon, vitez Trd in baron Nebelberg. Gospôdo to spoznali smo že v prvem dejanju z ne baš laskave strani, bilo je torej preveč da je moramo gledati skoro celo dejanje. Njih „vodeni“ dovtipi in nastop oskrbnika Igle napravijo sicer nekoliko utisa na širše občinstvo, a za igrokaza razvoj neso neobhodni, zlasti ker bi se barona Bontoux-a povest o nesrečnem grofu Milanu mogla kje

drugej uplesti. Glede žalostnega konca nesrečne barenese Zore pa si usojamo opomniti, da se stvar nekoliko prehitro vrši, tako da se izgubi vsa iluzija. Jedva zbeži Zora z ôdra, že jo par sekund pozneje pripeljejo mrtvo v čolnu.

Ostala dejanja pa so vrlo pogojena, povsod skrbel je g. Borštnik za lep konec, za efekt. Le gledé zadnjega dejanja dovoljujemo si opazko. Po našem mnenju bilo bi bolje, da se je ostalo pri prvotni povesti, da bi torej zadnji prizor vršil se na Strugi, kjer Serafina čita Konstantinovo pismo prijatelju in po njem izve njegovo tajno ljubezen. Ako pa že tega ne, bi sodili, da naj bi pri prizoru, ko si Serafina in Konstantin razkrijeta svojo ljubezen, pala zavesa in bil igri konec. Priznavamo sicer, da vsak finale zahteva primerne stafaže, a trenutek ta je tako vzvišen, da mu je prisotnost službujočega osobja z oskrbnikom Iglo na čelu, kolikor toliko na kvar.

Vsa ta napominana mesta pa ne kalijo igrokaza notranje vrednosti, ker so, kakor bi rekel Nemec, le „Schönheitsfehler“ in vsak, kdor je videl prvo predstavo igre „Otok in Struga“, strinjal se bode z nami, da si smemo čestitati na tem

V istini to niti odgovor ni več bil! Nobene besedice nasproti onemu odstavku, v katerem se je pristna nehlinjena smer skrajno nemške politike tako odkrito, tako razgaljeno bila razkazala vsemu svetu, nobene besedice v energično grajo nepopisnih napadov na privatne osebe, stoječe izven parlamenta ter nepristopne njegovi kritiki — le samega sebe skušal je minister — Pernerstorfer mu je epitheton bil naklonil „Verordnungsminister“ — umivati in opirati, a soditi po fizionomijah državnih poslancev se mu tudi lastna obramba nikakor ni posrečila. Niti najmanjšega odobravanja ni bilo slišati po zbornici, ko je pl. Gautsh bil končal prekratko svojo repliko.

Sedaj se dvigne srpooki Varšaty, govornik mnogo bolj nevaren lastni stranki nego protivnikom. Danes pa niti on ni zgrešil prave steze, in marsikatero osoljeno povedal je načelniku učne urpave. Protestoval je proti namenu, avstrijske visoke šole in njih oblastva ponižati v policijske ekspoziture, mimogrede tangiral je vprašanje po znani odredbi odpravljenih srednjih šol, naposled razljutil se je nad ministrom, kateri niti čeških molbenic več prijemati ne mara, dočim se take uloge lahko pošiljajo i presvetlemu cesarju samemu!

Vašaty bil je upisan mej progovorniki, a na jednake formalnosti se danes nihče ni oziral. Kakor Pernerstorfer, tako je tedaj zahteval i on, da se vladna predloga ne odstopi šolskemu odseku, — češ ta bi bil predober zanj — temveč novemu navlašč v to svrhu po opravljenem redu izbranemu iz državnozbornskih oddelkov. Vsaj demonstracija bode, — dajal je govornik, — proti ministru in njegovemu načrtu!

Debata se zaključila, levičarji si izbero generalnim govornikom dra. Jos. Koppa. Poslanci z vseh stranij obsujejo sedež njegov, znali so, da jih čaka poseben užitek. Kopp je na vsak način jeden najodličnejših govornikov, katerih ima stara levica, zbrana sedaj v nemško-avstrijskem klubu, zares v izobilju. Zadnja leta sem, odkar so ga antisemitje bili pregnali iz Mariabilskega predmestja, ter primorali ga, pribežati v notranje Dunajsko — naveličal se je nehvaležnega političnega gibanja, in le redkokedaj se sedaj čuje gorjupa njegova zgovornost. Lep baje ni bil nikoli, tudi v svojih najboljših letih ne, a dandanes je že tak, da bi se vrabčem za strašilo mogel postaviti v koruzo ali mej proso. Pristna prikazen zlobnega pritlikavca, kakor jih nam običajno predstavlja slikarska domišljija! Pobožno zasuče oko proti nebu, v tej poziciji prične svoj govor. Prostor ne dopušča, da bi kaj več povedali o tem oratoričnem „kabinetsstücku“, utis njegov označili bomo s splošno opazko, da če je Pernerstorfer s cepcem in Vašaty s polenom udrihal po nesrečnem naučnem ministru, trpinčil ga je Kopp z razbeljenimi šivankami, in brčkone so te muke mnogo občutljivejše nego navadni udarci. Izborno je persifliral ministra, branečega se gradivo predložiti državnemu zboru, na katerega se naslanja tega zakona potrebnost. „Auf die Weise lernt man das Gruseln!“ vzkliknil je hudomušnež z nepopisnim izrazom. Na jako zabavni način dokazal je dalje absolutno neizpeljivost, ob enem pa škodljivo in nevarnost nameravanega zakona, in ker se vender

uspehu. Naš repertoire obogatel je za veliko izvirno igro in gosp. Borštnik gotovo ne bode počival na prvih svojih lavorikah, marveč nas bode izvestno razveseljeval z novimi proizvodi.

Glede predstave same bilo je vse občinstvo soglasno, da se je jako gladko vršila. Glavni ulogi prevzela sta bila g. Borštnik (baron Konstantin) in gđc. Zvonarjeva (Serafina), umeje se torej ob sebi, da sta jih izvršila izborna. Jednako izborna pa je tudi igrala gospodična Gostičeva. Blazno baronéso Zoro predstavljala je tako pristno, da je v poslušalcih takoj pri prvem nastopu vzbudila sočutje do nesrečnega bitja, Grofico Ano Otoško pogodila je gospodična Vrtnarjeva prav pravilno, kakor tudi gosp. Zora sicer neznatno ulogo grofice Holden. Gosp. Nigrinova Giz. kot Lucija bila je povsem Serafine vredna tovaršica. Izmej Otoških gostov sta bila najboljša g. Kocelj (Bontoux) in g. Danilo (grof Egon), gg. Verovšek in Šturm sta v svojih malih alogah primerno sodelovala. Dobro ugajal nam je g. Perdan kot sluga Simplicij, gosp. Bajec pa kot oskrbnik Iгла. Gosp. Borštnik omislil je oskrbniku Iglu nekoliko obširnejo ulogo, kot resnega dejanja šaljivo senco. Ta namen se je tudi dosegel in gosp. Bajec

celo uro ni mogel pečati zgolj z naučnim ministrom, uporabljal je ugodno priliko, da je predgovornika Tirkka zagrabil za kodrasto grivo ter razdrapal njega in Schönererja na veliko radost obilnega poslušalstva. In vseh teh hudobij nešteto vrsto — z otroško nedolžnim obličjem, vso to razkošno duhovitost — s skoraj bebastim obraznim izrazom!

Generalni govornik izmej pro-upisanih govornikov bil je Bobrznyski, poljski zgodovinar in profesor na Krakovski univerzi, mlad eleganten mož, nadarjen govornik. Tudi tu so je požar, kakor nekdanj v Ribnici, ustavil pri zadnji hiši: zadnji govornik v debati, trajajoči dve seji, bil je ob enem prvi, kateri je količkaj stvarnega bil povedal v obrambo predloženega zakona. In celo ta omenjal je toliko nedostatkov, ter toliko hib in nagot razkrival na vladni predlogi, da je gorečnost njegova za Gaučev načrt zmatrati vender za jako problematično.

Tako je ministru Gauču minul čas dvadnevne bridkega trpljenja, vladna predloga izročila se je v prvem branji šolskemu odseku z veliko večino. Prognoza ni baš težavna, novorojeno to dete čaka huda bolezen, nevarna kriza, morda celo — rana smrt!

Toda zakaj — utegnate povprašati, g. urednik tako obširno poročilo o razmerno malovažnem predmetu? Meritorne važnosti pač ni mnogo imela ta viharina debata, a izredne simptomatične važnosti jej ne bode odrekel noben razsoden opazovalec. Razume-li naučni minister navzlic svoji samosvestnosti mučni položaj, v katerega je zagazil po svoji lastni krivdi, in — ali ni že **prekasno** zanj, ukreniti jo po drugi složnejši poti?! To je ono usodno vprašanje, katero so si danes stavliali desničarski poslanci, živo razpravljajoč zanimivosti današnje seje. Kmalu bodo facta odgovorjati morala naši zvedavosti!

Mimogrede ter končajoč današnje državnozbornsko poročilo bodi naj dovoljeno dopisniku Vašemu, prav na kratko omenjati dvoje epizod iz današnje seje. Prva je razglasilo državnozbornskega predsedništva, s kojim so poslanci povodom nekaterih neljubih neredov opozarjajo na določbe hišnega reda; gg. poslancem skrajne leve torej odslej ne bode več mogoče, kar trumoma pripeljati svoje pristaše na galerije ter v državnozbornskih prostorih vsprejemati njih preglasne ovacije, kakor se je to včeraj bilo zljubilo dru. Pattaiju. In drugi uvaževanja vredni dogodek je ta, da se bode te dni izročil novi šolski zakon po dr. Heroldu in mladočeški frakciji. Morda nam jedenkrat preostaja tolika časa, da v posebnem uvodnem članku jasno in brez ovinov razodenemo svoje subjektivno mnenje o Liechtensteinovemu zakonu ter njegovem jako nepodobnem mladočeškem dvojčku.

Lex Liechtenstein.

(Iz učiteljskih krogov.)

(Dalje.)

Po § 2. novega načrta so ljudske šole javne ali zasobne. Zasobne so javnim ljudskim šolam popolnoma vsopredili in zato javne ljudske šole lahko nadomeščajo ali njih mesto zavzemajo, da le spolnujejo, kar terjajo postave gledé javnih ljudskih šol. Osnovna postava o razmerji mej šolo in cerkvijo

vzbujal je s svojo komiko mnogo veselosti, vender bi svetovali, da v bodoče pri prizoru na Otoškem vrtu igra drugače. Ko vse hiti za blazno Zoro, pač ni pravi trenutek, vzbujati veselost mej občinstvom. Naposled omeniti nam je še gospodične Milke, ki je ulogo hišine Zofije povoljno rešila.

S tem bila bi naša ocena končana, da nam ni došlo par glasov, spodtikajočih se nad tem, da v povesti, kakor v igri podlega grofa Egona ni doletela zaslužena kazen, da se on jedini izmej parasitske družbe življenja veseli. Dramatična pravičnost bi res morala zadeti tudi grofa Egona, toda če pomislimo, da je on le postranska oseba in da ga njegova soproga grofica Ana itak drži na jako kratkih vajetih, zadovoljimo se lahko tudi z njegovo ne baš sijajno osodo.

„Otok in Struga“ je lep uspeh na našem dramatičnem polju in zahvalni smo kakor pisatelju prvotne povesti, tako tudi uprizoritelju. Ko bi nič drugega ne imeli, bil bi že ta igrokaz vreden stoletnice prve slovenske predstave v Ljubljani, a sodeč po tem uspehu nadejamo se za trdno, da bomo čez dve leti imeli še kaj več. V to ime pomози Bog!

od 25. maja 1868 v § 4. in državna šolska postava v §§ 70. do 73. mnogo bolj jasno in določno govori o zasobnih šolah. Tudi po teh določbah more zasobna šola jeno šolo nadomestiti, o čemur določuje ministerstvo, vender se zahteva, da mora učiteljstvo zasobne šole imeti iste izpite, kakor učiteljstvo javnih šol. V novem načrtu se pa v § 8. zahteva samo pri učiteljstvu na javnih šolah pedagogična učiteljska sposobnost, na zasobnih pa ne. To je pač jednostransko določilo in popolnoma opravičeno bi bilo, da bi se vsaj od učiteljstva tistih zasobnih šol, ki imajo nadomeščati javno šolo, zahtevalo isto pedagogično spričevalo, kakor od učiteljstva javnih šol, ker ima prvo prav iste dolžnosti glede pouka in vzgoje, kakor drugo. Mi smo rekli „vsaj“, ker po sedanjih določilih se tudi take zasobne šole, ki ne nadomeščajo javne šole, smejo otvoriti le tedaj, če ima učiteljsko osebje isto učiteljsko sposobnost, katera se zahteva za javne šole. Po novem načrtu je pa odprtitev takih šol popolnoma neomejena, gotovo ne v korist javnih šol. Ta določba tudi nasprotuje členu 17. prvotne državne postave od 21. decembra 1867., po katerem sme učne zavode ustanovljati in v njih učiti vsak državljani, ki svojo sposobnost za to postavnim potom dokaže.

Po § 3. sestoji ljudska šola: 1. iz začetne šole s 6 letno učno dobo, 2. iz a) meščanske, b) obrtnijske, c) kmetijske ali d) nadaljevalne in ponavljalne šole. Po § 4. imajo vsi zdravi otroci obiskovati začetno šolo. Če iz te ne prestopijo na kako srednjo, meščansko ali obrtnijsko šolo, obiskovati morajo še nadaljevalno in ponavljalno šolo. Kar se slovenskih šol tiče, se za Štajersko, Koroško in Goričansko s tem določilom šolska doba prikradja za dve leti, in za kranjska mesta in trge tudi za dve leti. Vsled tega se bode povsod moral učni smoter znižati. Ker so po § 21. državne šolske postave od dne 2. maja 1883 v zadnjih dveh šolskih letih na deželi in za nepremožne stanove v mestih dovoljene splošne olajšave gledé šolskega obiskovanja in ker na Kranjskem po deželi postavno obstoji za zadnji dve šolski leti (od 12. do 14. l.) ponavljalna šola, naj bi bil novi načrt vsaj tako določil, kakor je na Kranjskem in za mesta in trge s tri- in večrazrednicami pustil 6 letno šolsko dobo. V mestih in večjih trgih mora se mladina na širji in temeljitejši podlagi vzgojati in poučevati. Tam je zastopan po večini obrtnijski, trgovski, uradniški in sploh meščanski stan. Ta mladina potrebuje za svojo prihodnost temeljitejšega pouka in bolj utrjenih versko-nravnih načel, da ji je moč v poznejšem življenji in trpljenji na pravem potu vstrajati, ne zmené se za vabljive stranske steze, na katere zadenejo v življenji pri vsakem koraku. Pa bi morda kdo očital, češ saj ima ljudska šola po § 3. še drugi oddelek, namreč meščansko, ali obrtnijsko ali ponavljalno šolo in naj mestna mladina po dokončani začetni šoli prestopi v jedno teh šol. Dobro, kdo pa jamči, da se bodo te šole res ustanovile, kako se bodo ustanovile, koliko let se bodo obiskovale in kaj se bode v njih, osobito v meščanskih šolah poučevalo, ker ves načrt družega v tem ne določuje, kakor da so drugi oddelek ljudske šole, in tudi v II. členu, kjer se določuje, kaj se prepušča deželnemu zakonodajalstvu, ni glede teh šol nobenega določila. Državna šolska postava v §§ 17, 18, 19 natanko določuje sestavo meščanskih šol in v § 10. in 59 o drugih nadaljevalnih zavodih, vsaj o meščanski in ponavljalni šoli naj bi načrt imel splošna določila. Če vse to deželnemu zakonodajalstvu prepusti, bodo v vsaki deželi drugačne šole, da bomo jedva vedeli, da skupaj spadamo. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 21. februarja.

Zdravje **ogerskega** naučnega ministra Treforta se je jako shujšalo. Govori se že, da bode najbrž v kratkem odstopil. Sprl se nekaj s kardinalom Simorjem zaradi dubovenske bire ter se vsled tega v nekih krogih dela proti njemu. Zategadel bode pa porabil svoje slabo zdravje za povod, da odstopi, kakor navadno delajo visoki dostojanstveniki, kakor se jim omaje stališče. Slovani ne bodo žalovali po njem, če pojde, kajti glavno njegovo delovanje bila je madjarizacija. Žalibog, da se naši slovanski bratje ono stran Litve ne morejo tolažiti s tem, da bi za Trefortom kak boljši prišel.

Vnanje države.

Srbska radikalna stranka je v nedeljo v Belemgradu imela shod ter je postavila kandidate

za bodoče volitve za skupščino. V Belemgradu sta se postavila za kandidata mizar Ranka Miletković in ključar Taza Banković. Vodja radikalne stranke razvil je v daljšem govoru program stranke, ki se popolnoma ujema s programom, kateri je razvil ministrski predsednik pri svojem nastopu.

V nekaterih južnih krajih Vzhodne Rumelije zavlada je prava anarhija. Narod, ki je bil močno nezadovoljen z **bolgarskimi** oblastmi se je začel puntati. Ubogati neče oblastev in pregnal je žandarje. Vlada je že v te kraje odposlala vojake. — Mej velelastmi vrše se sedaj baje jako važna pogajanja o bolgarskem vprašanji, zlasti, kako odpraviti Koburžana. Rusija bi rada, da bi vse velelasti pozvale Turčijo, da naj se odločno izreče, da ga ne priznava za bolgarskega vladarja, ter ga pozivlje, da naj ostavi Bolgarsko. Ko bi Koburžan odšel, bi pa nastale one razmere, kot so bile pred izvolitvijo Battenberžana. Ruske čete bi za devet mesecev zasedle Bolgarijo in ruski komisar bi tako dolgo vodil upravo, dokler ne bi bil voljen nov knez. Kakor je pa „Standard“ izvedel, so se pa Avstrija, Italija in Anglija izjavile, da ničesar ne storé za odstranjenje Koburžana, če Rusija odločno ne pove, koga misli predlagati kandidatom za bolgarski prestol, tako da bode po Koburžanovem odhodu volitev, ter bode nov knez lahko takoj prevzel vladno ter ne bode nastalo nikako mejladje, torej ne bode treba ruske vojske hoditi v Bolgarijo. Tudi se bodo vlasti javljale sporazumele, da bi s silo pregnale Koburžana. — Na Dunaj je prišel knez Varjatinski, kot carjev zaupnik, ter seboj prinesel izredno važne dopise ruske vlade, ter se bode na Dunaji pogajal zaradi Bolgarije. Iz Berolina je v Peterburg odpotoval general Werder, kakor se zagotavlja na dvorni ples, ki bode 24. t. m., na kateri je bil vabljen, v resnici pa ima njegovo potovanje še druge politične namene.

Ruski veleposlanik v Berlinu vrnil se je iz Peterburga na svoje mesto. Nemškej vladi je baje sporočil, da mu je car zagotavljal, da nikakor ne želi vojne z Nemčijo, pa tudi z Avstrijo ne. Na zvezo s Francijo pa tudi niti ne misli.

V **francoske** zbornici predlagal je radikalec Herisse, da bi ministri za časa njihovega poslovanja ne mogli biti voljeni za poslance ali senatorje. Ta predlog bil je naperjen proti ministru vnanih zadev, a ni dvojiti, da ga bode zbornica zavrgla.

Novi **italijanski** naučni minister je tehnik in se je dosedaj bavil le z narodno gospodarskimi vprašanji. Bosselli bil je poročevalec o avstrijsko-italijanski trgovski pogodbi v zbornici.

Pri tretjem branji zakona proti socialistom v **nemškem** državnem zboru je minuli petek zopet Bebel očital vladi, da s policijskimi agenti ščuje delavce ter je zapeljava k zločinom. Navel je več novih slučajev. Minister Puttkammer je zopet zagovarjal tajno policijo, pa še slabše, nego v prvem branji omenjenega zakona. Ko je govorilo še nekaj govornikov, se je sedanji socijalisti zakon podaljšal brez vseh sprememb za dve leti. Nemškej vladi pa baš obravnavanje o tej stvari ni moglo biti povoljno, ker je razkrilo koliko jej nepovoljnih stvari.

Mnogo so že razni listi uganjevali, kako misijo imel je bivši **angleški** minister lord Churchill v Peterburgu. Pariški dopisnik pisal je v „Times“, da je zvedel, da je lord Churchill v Peterburgu se dogovarjal, da Anglija pusti v Evropi Rusiji popolno svobodo, naj stori, kar hoče, če se zaveže, da ne bode Rusija dalje prodirala proti Afganistanu. Car Aleksander je bil baje s tem zadovoljen in je dal razumeti, da bi Rusija ne ugovarjala, ko bi Anglija si prisvojila Afganistan in ga zjednila z Indijo. To izvestje se pa ne ujema prav s Salisburyjevimi zagotavljanjem, da se bode na Balkanu Anglija držala stare tradicionalne politike. „Vossische Zeitung“ pa trdi, da je lord Churchill imel nalog carju izročiti darila kraljice Viktorije in poizvedeti v Peterburgu, bi li car, kateri je sicer trdovraten, a nikakor ne odločen v izvršenji svojih namer, ne bil pripravljen sporazumeti se zaradi Bolgarije in tako pomagati si iz težavnega položaja, ako se mu pogladi pot. Car se pa o tem ni hotel spuščati v pogovor, temveč je le zagotovil, da ne goji nikacih nezakonitih namer zastran Bolgarije.

Maročanska konferenca, ki bi se bila morala sniti ta mesec, se je odložila, ker se je francoska vlada izjavila, da se je udeležiti, če se jej ne naznanijo natančno vseh točk, o katerih se bode posvetovalo.

Dopisi.

Iz Celja 20. februvarja. [Izv. dop.] (V za devet slovenskih uknjižb.) Kolikor vemo, udale so se že vse sodnije na Štajerskem zadnjemu ukazu visokega pravosodnega ministerstva, namreč, da se ima na slovenske prošnje izdati slovenski odlok in uknjižba v zemljiških knjigah izvršiti v slovenskem jeziku. Jedino sodnik Šoštanjski g. dr. Zhuber pl. Okrog, kateri je v obče „einer der gesinnungstüchtigsten Deutschnationalen“, se hoče protiviti visokemu pravosodnemu ministerstvu. „Dokler sem jaz sodnik Šoštanjski, ne bo prišla slovenska beseda v zemljiške knjige“. — To je

njegovo gaslo. — No upamo, da bo že vedelo visoko pravosodno ministerstvo ukloniti uporno voljo tudi tega gospoda.

Sicer pa, g. dr. Zhuber, če Vam mrzé Slovenci, če Vam mrzí slovenski jezik, zakaj pa ne idete mej Nemce „tja na Gorenje Štajersko“, kakor znana narodna pesen tako lepo pravi? Ustrezeno bo Vam, ustrezno bo še stokrat bolj Slovincem, ki Vam bodo gotovo želéli srečen pot. Čuje se, da želite priti za substituta državnega pravdnika v Celje, da kompetujete za to mesto; pustite to svojo namero in pojdite rajši tja v Ljubno, kamor je iz Celja svoje dni po političnem mišljenji Vam soroden prednik g. Nadamlensky odpotoval, mej „trde Nemce“.

Ako uradnik ne more izhajati z narodom, za katerega je tukaj, no pa pojdimo narazen. „Nemci“ bodo veseli tako odličnih uradnikov, kakor so bili g. Nadamlenskega veseli, in mi Slovenci smo tako nesebični, da prepustimo Nemcem drage volje vse take odlične gospode, ter iskreno prosimo: Dajte nam slovenskih uradnikov; takoj bo ponehal ves upor zoper ministerstvo in zoper slovensko uradovanje!

Domače stvari.

— (Vladika Strossmayer) je odgovoril telegrafični čestitki slovanskih državnih poslancev povodom svoje zlate maše s sledečo brzojavko: „Molim Vas, budite pri ostaloj braći, koja su mi čestitali, tumač moje najtoplije zahvalnosti. Ne mogu izreći, koliko sam Bogu zahvalan i sretan, da sam od toli slavnih i uzvišenih muža priznanje našao. Bog nam sve blagoslovi i dao, da pravedne i plemenite misli i nakane naše izvedene vidimo. Slava Vam, hvala vječita. Strossmayer.“

— (Narodna ravnopravnost na Slovenskem Štajerskem) je „pium desiderium“ navzlic ministru Pražaku in navzlic vsem naredbam njegovim in njegovih prednikov. V Slovensko Bistrico, v čisto slovensk okraj, poslala je Graška nadsodnija na mesto pristava, ki je na dopustu, avskultanta Markhla, ki ne zna slovenski, a ima malone s samimi slovenskimi strankami opraviti. Kako dolgo bode člen 19. ostal le na papirji? Taka fakta naj si zabeležé naši poslanci v dokaz, kako strašno so zatirani Nemci pod sedanjno vladno, da celo v čisto slovenskih krajih lahko službujejo brez znanja slovenskega jezika.

— (Celjska „Vahterca“) izliva ves svoj žolč nad pristavom g. B. v Slovenski Bistrici, ki je baje spisal v „Narod“ članek o pravnih razmerah na Slovenskem Štajerskem. Stara finta tega zloglasnega lističa, napadati njej zato neljube osebe, ker ne trobijo v nje in njenih pristašev rog proti Pražaku in vladi, temveč vestno izpolnujejo, kar zakon veleva. Kar je bilo povedanega v onem grozovitem članku, čivkajo vrabci na Štajerskem in ni treba, da bi nam to naznanil kdorkoli. Ako je je bilo v članku kaj neresničnega ali pretiranega, dokaže naj to „Vahterca“. Z natolcevanjem in hujskanjem pa ne dokaže drugzega, nego da ne more opovreči fakt. Zato si pomaga, kakor Dunajske branjeve, s psokami.

— (Umrl) je danes popoldne g. Rudolf Milic, posestnik tiskarne in hiše v Ljubljani in obče priljubljen mož. Lahka mu zemljica!

— (Prememba v posesti.) Gospod J. Kosler ml kupil je od gospodične Cecilije Vidic takozvano vodno vojašnico (Wasserkaserne) na Karlovski cesti in travnike v „Prulah“ za 28 000 gl.

— (Zapečateni vreče in naši premogariji) Piše se nam iz Ljubljane: „Gospodinje! kupujte premog edino-le v zapečatenih vrečah“. . . . bilo je nedavno čitati v tukajšnjih listih. Kupuj ga, če ga kje dobiš — misli si je marsikdo. V resnici ga po celaj Ljubljani nikjer ne dobiš premoga v zapečatenih vrečah! In baš radi tega se nam tembolj usiluje misel, da je bil to le nekaj migljaj, da bi se katerikoli naših premogarjev resno lotil stvari ter tako ustregel občini in opravičenej želji kupujočega občinstva. Toda kakor uspeh je dosegla dobra namera? Pač-j-dino le to, da so premogarski gospodarji ostali hladnokrvni, kak so bili, in da je kupovalec tudi v bodeče izroččen na milost in nemilost „znanej manipulaciji“ premogarskih hlapcev. Gospodinje! bi li ne kazalo v oigled takoj brezozirnosti, da odločno zahtevate premog edino-le v zapečatenih vrečah? Poskusite in ustreglo se Vam bode prej ali slej!“

— (Krajni šolski svet v Središči) izvolil je tržana Tom. Sanjkovč-a svojim predsednikom. — Šolskim ogledom pa je imenovan tamošnji trgovec Maks Robič.

— (Fata morgana) Včerajšnja predstava bila je dobro obiskana. Slike so nas presenečale z mnogovrstnim gibanjem in svetlobnimi efekti. Danes neprekljcljivo posledna predstava z deloma novim programom.

— („Posojilnica v Šoštanji“) ima svoj redni občni zbor v ponedeljek dne 27. februvarja ob 10. uri predpoludne. Dnevni red: I. Poročilo o delovanji leta 1887. II. Volitev ravnateljstva in nadzorništva. III. Sprememba društvenih pravil. IV. Predlogi. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Levov 20. februvarja. Tukajšnji uradni list odločno zanikavav est v nekem Varšavskem listu, da se je v Krakovo odposlal od namestništva komisijon, ki ima s tamošnjimi vojaškimi oblastmi dogovoriti, kako spraviti državne blagajnice in javne fonde v gotovih slučajih.

Novi York 20. februvarja. Mesto Mount Vermon v državi Illinois razdejal grozen vihar. Ostale hiše uničil požar. Dvajset osob ubitih, 200 ranjenih. Brzojavna zveza pretrgana.

Peterburg 21. februvarja. Po prejšnjih ukrepih dobé vse baterije k vsakoletnim strelnim vajam primerno število granat, šrapnelov in kartéč.

Berolin 21. febr. „Politische Nachrichten“ zanikavajo namen, da bi se deželnemu zboru pruskemu predložil zakon o regentstvu. — Po zadnjih sporočilih iz San Rema imel je cesarjevič včeraj najboljši dan, odkar je bila operacija.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Daje.)

VII. Gospod zborničai tajnik poroča, da je c. kr. deželna vlada javila zbornici, da se je neka lesno-trgovinska trdka v Trstu pritožila zoper negativni odlok okrajnega glavarstva Logaškega ter prosila, da se odloči, ali je trdka dolžna ono trgovino, katero po preložitvi glavnega sed-ža društva v Trst sklepa še na R., naznanjati posebej okrajnemu glavarstvu Logaškemu ter je tam tudi obdačevati. Tukaj se torej gré za vprašanje, ali je to trgovino smatrati kot podružnico ali skladišče ali pa magacin po določilih § 40. obrtnega reda, ali pa je-li je trgovino, ki se sklepa na R. smatrati samo kot tako, do katere ima trdka pravico, ne da bi jo morala posebej naznanjati pri obrtnem oblastvu v Logatci. Odsek se je o tej stvari večkrat posvetoval in pozvedoval ter se konečno uveril da trgovina Tržaške trdke na R. ni podružnica, ni skladišče, ampak da ima na R. samo magacine in druga mesta, katera so jej v to, da v njih shranjuje les, deske itd., in iz teh magacinov pošilja svoje blago neposredno v svoja Tržaška skladišča, da je od tod dalje prodaja, ali pa, da iz teh magacinov razpošilja po železnici ali pa vozniških svoje blago po navodilih, ki jih izdaje nje Tržaška načelnica. Glede na to predlaga odsek: „Slavna zbornica naj se izjavi v zmislu poročila.“

Predlog se vsprejme.

VIII. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poroča o vprašanji, ali smejo mizarji svoje izdelke sami pleskati. Rešujočemu to vprašanje izjaviti je odseku, da zbornica ni pristojna razsoditi dotično stvar, ampak obrtna oblastva. Ker je obrtno oblastvo prve stopinje razsodilo v jekavnem zmislu, imel bi bil posledic obrniti se z nadaljnjim rekurzum do c. kr. deželne vlade, katera bi gotovo vprašala bila zbornico za nje mnenje.

A da bi prositelju vender bilo mogoče, v bodočih slučajih pravo utemeljiti svoje pritožbe, javlja odsek, da je v tem slučaju merodajen § 37 obrtnega reda, kateri določuje, da ima vsak obrtnik pravico, izvrševati vsa dela, potrebna za popolno izdelovanje njegovih izdelkov ter imeti za to tudi pomočje delavce drugih obrtov. Ker od mizarja navadno zahtevamo izgotovljeno blago in ker je prikladnejše, da mizar sme prodajati pleskane izdelke, misli odsek, da ima mizar v zmislu § 37 obrtnega reda pravico pleskati blago, pri njem naročeno, nasproti temu pa nima prevzemati pleskarska dela. Odsek tedaj predlaga: „Slavna zbornica naj se izjavi v rečenem zmislu.“

Predlog se vsprejme jednoglasno.

IX. Gospod zbornični svetnik Ivan Perdan poroča o vprašanji, ali je brinova esencija žgana opojna pijača. Odsek se izraža o tem predmetu tako-le: Brinova esencija žge se iz brinovih jagod ter se rabi kot domače zdravilo; po kapljicah spusti se na sladkor ter se tako použiva. Ponajveč pa se dela iz nje brinajev, in sicer tako-le: Malo bri-

njeve esencije se dene v sirotko ali pa se pomeša s špiritom in vodo, in brinjevec je gotov. Ako bi za pravo smatrali, da brinova esencija ne spada k žganim opojnim tekočinam, morali bi isto trditi o punčevini, če tudi se prišteva v razglasilo gospoda c. kr. deželnega predsednika od 12. januarja 1885, dež. zak. št. 6, k žganim opojnim tekočinam. Glede na rečeno predlaga odsek: „Slavna zbornica naj se izjavi v dopisu do c. kr. deželne vlade, da je brinjevo esencijo prištevati žganim opojnim tekočinam.“

Predlog se vsprejme.

(Dalje prih.)

Za Levstikov spomenik.

III. izkaz.

Darovali so naslednji p. n. gg. rodoljubi v Kranji (nabral g. gimn. ravnatelj Fr. Wiesthaler):

Gospod dr. V. Štempihar	5 gld. — kr.
K. Šavnik (župan)	5 „ — „
Dr. E. Šavnik	5 „ — „
V. Globočnik (notar)	5 „ — „
Fr. Wiesthaler	5 „ — „
V. Majdič	3 „ — „
Žužek	3 „ — „
Pirih	2 „ — „
Sajovic	2 „ — „
Omersa	2 „ — „
R. Krisper	2 „ — „
M. Pirc	1 „ — „
C. Pirc	1 „ — „
Drd. J. Viltan	1 „ — „
Jan. Globočnik	1 „ — „
T. Paušlar	1 „ — „
Drukar	1 „ — „
P. Majer (ml.)	1 „ — „
J. Zalokar	1 „ — „
Toman	1 „ — „
A. Rakovec	1 „ — „
Jezeršek	1 „ — „
Grando	1 „ — „
Bleiweis	1 „ — „
Gerđinič	1 „ — „
Karlin	1 „ — „
Hubad	1 „ — „
Gerčar	1 „ — „
Neimenovan	1 „ — „
Gospod Franke	— „ 50 „
Rotter	— „ 50 „
J. Rakovec	— „ 50 „
Kreuzberger	— „ 50 „
L. Pirc	— „ 50 „
Candolini (star.)	— „ 50 „
Candolini (ml.)	— „ 50 „
Kozelj	— „ 50 „
F. Polak	— „ 50 „
F. Šumi	— „ 50 „
Skupaj	62 gld. — kr.
Izkazanih	114 „ — „
Skupaj	176 gld. — kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—235)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 18. februarja.

Na Dunaji:	88,	22,	53,	47,	81.
V Gradci:	86,	20,	89,	12,	16.

Umrli so v Ljubljani:

16. februarja: Ljudevit Wölfling, poslovođa sin, 2¹/₂ leta, Gradišče št. 15, za kozami. — Suzana Verhovšek, sedlarja vdova, 79 let, Krakovski nasip št. 16, za katarom v črevih.

18. februarja: Avgust Ropič, laborantov sin, 19 mes. Poljanska cesta št. 51, za božastjo. — Franca Tomšič, paznika hči, 7 let, Opekarska cesta št. 20, za kozami.

19. februarja: Albin Vidic, vrvarja sin, 21 dni, Tržaška cesta št. 30, za drisko. — Marija Slivar, hišnega posestnika hči, 20 let, sv. Petra cesta št. 16, za kozami.

20. februarja: Feliks Orehek, stražnika sin, 8 mes. sv. Petra cesta št. 6, za kozami.

20. februarja: Anton Jeretina, krojača sin, 2 let, Žabjek št. 2, za kozami.

V deželnej bolnici:

19. februarja: Anton Mivšek, kovač, 40 let, za jetiko.
20. februarja: Peter Wagaša, delavec, 19 l., za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. febr.	7. jutraj	725.3 mm.	0.2°C	sl. svz.	obl.	3.70 mm.
	2. popol.	725.6 mm.	1.4°C	sl. vzh.	snež.	
	9. zvečer	726.0 mm.	0.0°C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 0.5°, za 0.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. februarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 77.80	gld. 77.60
Srebrna renta	79.35	79.15
Zlata renta	108.65	108.35
5% marčna renta	92.80	92.35
Akcije narodne banke	85.8—	85.7—
Kreditne akcije	269.10	268.30
London	126.80	126.90
Srebro	—	—
Napol.	10.03 1/2	10.04
C. kr. cekini	5.98	5.98
Nemške marke	62.17 1/2	62.22 1/2

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100 „	166 „	20 „
Ogerska zlata renta 4%	— „	96 „	60 „
Ogerska papirna renta 5%	— „	83 „	25 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	— „	105 „	— „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117 „	50 „
Zemlj. obč. avst. 4 1/2% zlati zast. listi	— „	126 „	90 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „	— „	— „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	— „	99 „	10 „
Kreditne srečke	100 gld.	176 „	— „
Rudolfove srečke	10 „	20 „	— „
Akcije anglo-avst. banke	120 „	99 „	50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	— „	208 „	50 „

Zahvala.

Če je nas kaj ob nepričakovane smrti našega nepozabljivega sina, oziroma brata, unuka in svaka, gospoda trgovca

Edvarda Skaberné-ta,

vsaj nekoliko tolažiti moglo, bili so to jako mnogobrojni dokazi sočutja, ki so se nam skazovali povodom te pretresujoče nesreče, vsem ljubim znanecem, ki so nas dobrodejno tolažili, izrekamo torej najiskrenejšo zahvalo.

Žaluoja rodbina

(133)

Skaberné-tova.

Zahvala.

Tužnega srca vsled nenadomestljive zgube našega nepozabljivega sina, oziroma brata, gospoda

Emerik-a Česnik-a,

izrekamo vsem onim, ki so dragega ranjcega k zadnjemu počitku spremili, zlasti častiti duhovščini, darovateljem prekrasnih vencev in gg. pevcem za milo nagrobnico svojo najtoplejšo zahvalo.

V Knežaku, dne 18. svečana 1888.

Rodbina Česnik-ova.

Poslano.

(10 7)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine!
Želudca bolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Št. 463.

(131—1)

Razpis službe učitelja

na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu. *)

Služba tretjega učitelja, kateremu bode poučevati učence v predmetih **ljudske šole**, v naravoslovji in čebeloreji, z letno plačo 600 gld. in prostim stanovanjem odda se na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu. Služba je začasna s trimesečno odpovedbo.

Prosilci morajo prošnji priložiti spričalo učne sposobnosti za ljudske šole ter prošnje oddati pri **deželnem odboru kranjskem** najdalje **do 20. marnja 1888.**

Od deželnega odbora kranjskega, v Ljubljani, dne 18. februarja 1888.

*) Ponovljeno zaradi tiskovne pomote v prvem razpisu.

Št. 2809.

(117—2)

Ustanova za vojaške sirote.

Pri podpisnem magistratu je za tekoče leto podeliti ustanovo umrlega podpolkovnika Josipa Sühnl-a za vojaške sirote v znesku 37 gld. 80 kr.

Pravico do te ustanove imajo revni otroci vojaškega rodu, naj bodo zakonski ali pa nezakonski. Prosilci za to ustanovo naj svoje s potrebnimi spričevali podprte prošnje uložé tukaj **do 6. marca letos.**

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 10. februarja 1888.

Štev. 2799.

(126—2)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1888 pričelo se je z 1. januarjem in je plačati ta davek od vsakega psa v okrožji ljubljanskega mesta izvzemši one pse, kateri so za varstvo na samoti ležečih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najdalje do 25. februarja t. l. preskrbe letošnje marke, katere se dobé pri mestni blagajnici proti plačilu 4 gld. av. v.

Z ozirom na § 14. izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se vsi lastniki psov opozorijo, naj v pravem času uplačajo takso, ker bode konjač od 26. t. m. začeti vse one pse poloviti, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 14. dan februarja 1888.

Kazinska steklena dvorana.

Na mnogostransko zahtevanje bode danes še jedna predstava.

V torek dne 21. februarja.

Fata morgana.

Veličastni pokrajinski razgledi s čudovitimi svetlobnimi efekti in spremembami, sanje paže-tove v 12 podobah in čudeži mikroskopa v 12 podobah.

Ustopnice prodaja blagovoljno gosp. KAROL TILL.

Bouillon-Extract.

Gomolična dišava.

(Trüffel-Würze.)

Fine moke za juho.

Centralna zaloga: Wien, I.,
Jasomirgottstrasse 6.

Dobiva se v prodajalnicah delikates in kolonijalnega blaga ter v drogerijah. (902—10)

Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Perdan, Schussnig & Weber. — V Zagorji: Michelie, Iv. Müller, rudniška bratovska skladišnica. — V Litiji: Ivan Waggonik.

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepljujoče, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Večja steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepljujoče in nareja zobe svetle in bele. a 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (616—15)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanju zob in ust.

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—73)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica

Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne.“